

Alte Drucke

**P. VIRGILII || MARONIS OPERA IN-||DVBITATA, || BVCOLICON,
|| GEORGICON, || ÆNEIS. || QVIBVS ACCESSERVNT ET || ALIA
QVAEDAM LECTIONI || & studio ...**

Vergilius Maro, Publius

Lipsiae, 1590

VD16 ZV 30860

P. VIRGILII MARONIS BVCOLICON

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-149950

P. VIRGILII
MARONIS
BVCOLICON

ECLOGA I. TITYRVS.
Melibæus, Tityrus.

Tityre, tu ^{in. sagitta} patula recubans ^{qua late pa}
sub regmine ^{nomem arboris} sagittæ,
sylvestrem tenui musam ^{canonicam rusticam} canticum rusticum
meditaris ^{quæda} aëna: ^{habitu merita}
Nos patria fines & dulcis ^{quæda. clausula}
linquimus arua, ^{agros} agros
Nos patriam fugimus: tu
Tityre lentus in umbra, ^{in. flos}

Formosam resonare doces Amaryllida sylvas. ^{urbem Romæ}
Ti. O Melibæe, Deus nobis hac oia fecit: ^{in. Augustus}
Namq; erit ille mihi semper Deus, illius aram
Sepe tener nostris ab oculibus ^{in. flos} imbuet agnus.
Ille meas errare boues (vt cernis) & ipsum
Ludere qua vellem, calamo permisit agresti.
Me Non equidem inuideo, miror magis: vndiq; totis
Vsq; adeo ^{in. flos} turbatur agris. en ipse capellas
Protinus ager ago, hanc etiam vix Tityre duco.
Hic inter densas corylos modo ^{in. flos} namq; gemellos, ^{ad. flos}
Spem gregis, ah, silice in nuda ^{in. flos} commixa reliquit. reperit
Sepe malum hoc nobis (si mens non leua fuisset).
De caelo factas memini ^{in. flos} pradicere quercus: ^{pro. in. flos} pro. in. flos.

^(Bader) Sape sinistra caua prae-dixit ab illice cornix. ^{arbor}
 Sed tamen, iste Deus qui sit, da Tityre nobis.

Ma tua Ti. Urbem, quam dicunt Romam, Melibae putauit
 Stultus ego huic nostra similem, quod saepe solemus

oxyph Pastores ouium teneros depellere fortis. ^{ovis}
 Sic canibus catulos similes, sic matribus haedos ^{ovis}

oxyph Noram: sic paruis componere magna solebam.
 Verum hac tantum alias inter caput extulit vrbes,

oxyph Quantum lenta solent inter viburna cupressi. ^{arbor}
 Me. Ecqua tanta fuit Romam tibi causa videndi?

oxyph Ti. Libertas: quae sera, tamen respexit inertem. ^{arbor}
 Candidior postquam tondenti barba cadebat:

oxyph Respexit tamen, & longo post tempore venit,
 Postquam nos Amaryllis habet, Galatea reliquit.

oxyph Namq; (fatebor enim) dum me Galatea tenebat,
 Nec spes libertatis erat, nec cura peculi. ^{arbor}

oxyph Quamuis multa meis exiret ^{arbor} victima septis, ^{arbor}
 Pinguis & ingrata ^{arbor} premeretur caseus vrbi:

oxyph Non vnquam grauis ere domum mihi dextra redibat.
 Me. Mirabar, quid ^{arbor} macta Deos Amarylli vocares,

oxyph Cui pendere sua patereris in arbore poma:
 Tityrus hinc aberat. ipsa te Tityre pinus, ^{arbor}

oxyph Ipsi te fontes, ipsa haec arbusta vocabant.
 Ti. Quid facerem? neq; seruitio me exire licebat,

oxyph Nec tam praesentes alibi cognoscere diuos. ^{arbor}
 Hic illum vidi iuuenem, Melibae, quorannis singulis

oxyph Bis senos cui nostra dies altaria fumant.
 Hic mihi responsum primus dedit ille petenti:

oxyph Pascite, ut ante, boues, pueri, submitte tauros.
 Me. For-

Me. Fortunare senex, ergo tua rura manebunt, ^{agri} se in possessione
Et tibi magna satis: quamvis lapis omnia nudus,

^{limosus} Limosus palus obducatur pascua ^{uincto} uincto:

Non inueta grauis tentabunt ^{pastas} pabula fortis, nocent
Nec mala vicini ^{pecoris} pecoris contagia ludent. ^{pestis} pestis

Fortunare senex, hic inter flumina nota,
Et fontes ^{quia quiescenter semper ibant} sacros, ^{ambrosium} frigus captabis opacum.

Hinc tibi, quae semper vicino ab limite sepes ^{capies}
Hybleis apibus ^{de pasta salicti} florem depasta salicti, ^{mons sicilia}

Sape leui somnum suadebit inire susurro:
Hinc alta sub ^{rupe} rupe canet frondator ad auras. ^{claras vocas}

Nec tamen interea rauca, tua cura, palumbes, ^{colucae} colucae ^{silue sine}
Nec ^{canere} canere aëria cessabit turtur ab ulmo. ^{altissima arbor}

Ti. Antè leues ergo pascentur in aethere cerui,
Et freta ^{relinquere} destruent nudos in littore pisces: ^{maria}

Antè, ^{permutatis} permutatis amborum sinibus, exul ^{græcia}
Aut ^{ararum in gallia} Ararum Parthus bibet, aut Germania Tigrim: ^{ararum in gallia}

Quàm nostro illius labatur pectore vultus.

Me. At nos hinc, alij sitientes ibimus ^{afros} Afros: ubi sitientes ^{fugunt}
Pars Scythiam, et ^{apudu} apudu Cretæ veniemus Oaxem, ^{oaxem, 4. lib.}

Et penitus toto diuisos orbe Britannos. ^{omnino} omnino ^{oaxem est cetera}

En vnaquam patrios longo post tempore fines,
Pauperis & tuguri ^{congestum} congestum cespitem ^{culmen} culmen, ^{cacumen}

Post aliquot (mea regna) videns, mirabor ^{aristas} aristas? ^{pro anno}

Impius hæc tam culta noualia miles habebit?
Barbarus has ^{segetes} segetes? en quò discordia ciues ^{re. foliatur}

Perduxit miseros, en quò ^{consequimur} consequimur agros. ^{inconsequen}

Inserere nunc Melibæe pyros, pone ordine vites. ^{quæque}

Ite mea (quondam felix pecus) ite capella. ^{Non} Non ^{aris}

Non ego vos posthac viridi proiectus in antro,
^{arbor. sedus.} Dumosa pendere procul de rupē videbo.
^{me pastor.} Carmina nulla canam: non, me pascente, capella
^{florēt. succi plenū.} Florentem cythisum, & salicēs ^{non} carpētis amaras.
 Ti. Hic tamen hac mecū poteris requiescere nocte
 Fronde super ^{non} viridi sunt nobis mitia poma, ^{maiora}
 Castanea molles, & pressi copia lactis. ^{mel.}
 Et iam summa procul villarum ^{non} culmina fumant,
 Maioresq; cadunt altis de montibus vmbra.

ECLOGA II. ALEXIS.

^{virg.} ^{summo ore amalas}
Formosum pastor Corydon ardebat Alexin,
 Delicias Domini: nec, quid speraret, habebat.
 Tantum inter densas, vmbrosa cacumina, fagos ^{arborum}
^{notitia} Assidue veniebat: ibi hac incondita solus ^{non} gulchra ^{capitula}
 Montibus & sylvis studio iactabat inani.
 O crudelis Alexi, nihil mea carmina curas,
 Nil nostri miserere: mori me deniq; cogis.
 Nunc etiam pecudes vmbrae & frigora captant,
^{copia spina} Nunc virides etiam occultant ^{spineta} lacertos ^{spina}
^{fun.} ^{muler. vehementissimi} Thestylis & rapido ^{tebis} messoribus ^{as} esu ^{de} fatigatis
^{herbe.} Allia, serpillumq; herbas contundit olentes.
 At mecum raucis, tua dum vestigia lūstro, quoro
 Sole sub ardenti, resonant arbusta ^{cicadis.} ^{filiz.} ^{ant.}
 Nōne fuit satius tristes Amaryllidis iras,
^{melio} Atq; superba pati fastidia? nōne Menalcam?
^{pastor} Quamvis ille niger, quamvis tu candidus esses.
 O formose puer, nimium ne crede colori.

Alba

^{flores} Alba liguſtra cadunt, ^{violeta} vaccinia nigra leguntur. ^{colligunt} v. e. colligunt
^{despectus} Despectus tibi sum, nec, quis sum, quæris Alexi :
 Quam diues pecoris niuei, quam lactis abundans.
 Mille mea Siculis errant in montibus agnæ : ^{pascenti tibi}
 Lac mihi non estate nouum, non frigore desit.
 Canto, ^{quo} que solitus, ^{si} quando ^{armenta} armenta vocabat,
^{Amphion} Amphion Dirceus in Actæo Aracyntho.
 Nec sum adeo informis : nuper me in littore vidi,
 Cum placidū ventis staret mare. non ego Daphnū
 Iudice te metuam, si nunquam fallit imago.
 O tantū libeat mecum tibi sordida rura, ^{usquam Alexi}
 Atq; humiles habitare casæ, ^{occidere} & ^{figere} ceruos.
 Hædorumq; gregem viridi compellere hibisco. ^{pastore}
 Mecum vna in syluis imitabere ^{pana} canendo. ^{pastorū} Des.
 Pan primus calamos cera coniungere plures
 Instituit : Pan curat oues, ouiumq; magistros.
 Nec te pœniteat calamo triuisse labellum. ^{quædam}
 Hac eadem vt sciret, quid non faciebat ^{Amynas} Amyntas : ^{pastorene}
 Est mihi disparibus septem ^{compacta} cicutis ^{herba}
^{Est} Est tula, Damætas dono mihi quam dedit olim :
 Et dixit moriens, te nunc habet ista secundum.
 Dixit Damætas, inuidit stultus Amyntas.
 Præterea duo, nec tuta mihi ^{casare} Valle reperti
 Capreoli, sparsus etiam nunc pellibus albo,
 Bina die siccant ouis vbera : quos tibi seruo. ^{Sugant}
 Iampridem à me illos abducere Thestylis orat :
 Et faciet, quoniam sordent tibi munera nostra. ^{Peperit}
 Huc ades ô formose puer. tibi ^{lilia} lilia plenis,
 Ecce, ferunt Nympha calathis : tibi candida ^{Nais} Nais. ^{Dee}
 B 4 Pallan- ^{maris}

^{albas}
 Pallantes ^{viol.} violas, & summa papauera carpens,
 Narcissum, & florem iungit bene olentis anethi.
^{in summa} Tum casia, atq; alijs intexens suauibus herbis,
^{tu color} ^{luteola} luteola pingit vaccina caltha.
^{pruni pili} Ipse ego ^{lana} lana legam tenera lanugine mala,
^{color} Castaneasq; nuces, mea quas Amaryllis amabat.
 Adda cerea pruna: & honos erit huic quoq; pomo:
 Et vos o lauri carpam, & te proxima myrte, arbor
 Sic posita quoniam suauis miscetis odores.
 Rusticus es Corydon, nec munera curat Alexis:
 Nec, si muneribus certes, concedet Iolas. ^{Cesar august.}
 Eheu quid volui misero mihi? floribus Austrum
 Perditus, & liquidis immisi fontibus ^{apros.} apros. ^{portos}
 Quem fugis ah demens? habitauerunt dii quoq; syluas,
^{Trojanus} Dardaniusq; Paris. ^{Pallas} Pallas, quas condidit arces,
 Ipsa colat: nobis placeant ante omnia syluae.
^{atrox} ^{crux} ^{lupus} ^{capella}
 Torua leana lupum sequitur, lupus ipse capellam:
 Florentem cythisum sequitur lasciuia capella:
 Te Corydon o Alexi. trahit sua queng voluptas.
^{respice} ^{aratra} ^{uugo} ^{referunt} ^{suspensa} ^{iuuenci} ^{boves}
 Et sol crescenteis decedens duplicat umbras:
 Me tamen vrit amor. quis enim modus assit amor?
 Ah Corydon, Corydon, quae te dementia cepit?
^{us.} ^{molugna} ^{semputata} ^{tibi} ^{frondosa} ^{virtu} ⁱⁿ ^{vlmo} ^{est.}
 Quin tu aliquid saltem potius, quorum indiget vsus,
^{viminibus} ^{molliq;} ^{paras} ^{detexere} ^{iunco}?
 Inuenies alium, si te hic fastidit Alexis. ^{procreant}

ECLOGA III. PALAEMON.

Menal-

Menalcas, Damoetas, Palæmon.

Dic mihi Damoeta, cuium pecus? an Melibœi?
 Da. Non, verum Aegonis: nuper mihi tra-
 didit Aegon.

Me. Infelix ô semper ^{omni}ouis pecus, ipse Nearam
 Dum fouet, ac, ne me sibi præferat illa, veretur, ^{timet}
 Hic alienus oues custos bis mulget in hora:

Et succus pecori, & lac subducitur agnis. ^{subtrahit}

Da. Partius ista viris tamen obicienda memento.

Novimus, & ^{nonne}qui te, transuersa tuentibus hircis, ^{vident}

Et quo (sed faciles nympha risere) sacello.

Da. Tum credo, cum me arbutum videre Myconis.

Atq; mala vites incidere ^{facile} nouellas. ^{Da. (cum}

Da. Aut hic ad veteres sagos, cum Daphnidis ar-

Fregisti, & calamos: quæ tu peruerse Menalca;

Et cum vidisti puero donata, dolebas!

Et, si non aliquâ nocuisses, mortuus esses. ^{Si ratione}

Me. Quid domini facient, audent cum talia fures?

Non ego te vidi Damonis, pessime, caprum

Excipere insidijs, multum latrante Lycisca? ^{nonne}

Et cum clamarem, Quid nunc se proripit ille?

Tityre coge ^{collige}pecus: tu post carecta latebas. ^{loca}

Da. An mihi, cantando victus, non redderet ille,

Quem mea carminibus meruisset fistula caprum?

Si nescis, meus ille caper fuit; & mihi Damon

Ipse fatebatur, sed reddere posse negabat. ^{(cera}

Me. Cantando tu illum? aut vniquam tibi fistula ^{seque}

Iuncta fuit? non tu in ^{trivis}trivis, indocte, solebas

B s Stri-

in nunquam, fecisti

Stridenti miserum stipula disperdere carmen?

Da. Vis ergo, inter nos, quid possit vterq., vicissim

Experiamur? ego hanc vitulam (ne forte recuses, scilicet com-

appropinquavit ^{ante} Bis venit ad mulierem, binos alit ubere foetus)

Depono: tu dic, mecum quo pignore certos.

Me. De grege non ausim quicquā deponere tecum.

Est mihi natus domi pater, est iniusta nouerca:

Bisq₃ die numerant ambo pecus, alter & hædos.

Verum id quod multò tute ipse fatebere maius,

(Insanire libet quoniam tibi) pocula ponam

Fagina, celatum dulci opus Alcimedoxis:

oculis & Lenta quibus torno facili superaddita vitis.

Diffusos ^{arbor} hederā ^{tegit} vestit ^{alba} pallente corymbos. fructu.

In medio duo signa, Conon : & , quis fuit alter.

virga ge Descripsit radio totum qui gentibus orbem,

Tempora quae messor, quae curvus arator haberet?

Nec dum illis labra admoni, sed condita seruo.

Da. Et nobis idem Alcimedon duo pocula fecit,

ἄσπετον Et molli circum est ansas amplexus acantho :

Orpheaq₃ in medio posuit, sylvasq₃ sequentes.

Nec dum illis labra admouit, sed condita seruo.

Si ad vitulam spectes, nil est quod pocula laudes.

Me. Nūquā hodie effugies: veniā, quocūq, vocabis.

Audiat hac tantum vel qui venit, ecce, Palemon.

Efficiam, posthac ne quenquam voce ^{novitas} laceffas. virgides

Da. Quin age, si quid habes : in me mora non eris

Nec quengquā fugio. tantum vicine Palemon (vlla.

antimis Sensibus hac imis (res est non parua) reponas.

Pa. Dicite, quando quidē in molli cōsedimus herba s

Et nunc

Et nunc omnis ager, nunc omnis ^{70. d. 11.} parturit arbos:

Nunc frondent sylvæ, nunc formosissimus annus.

Incipe Damoeta, tu deinde sequere Menalca.

Alternis dicetis: amant alterna Camœna.

Da. Ab Ioue principium Musæ, Iouis omnia plena:

Ille colit terras, illi mea carmina cura.

Me. Et me Phœbus amat: Phœbo sua sæper apud me
Munera sunt, lauri, & suave rubens hyacinthus. ^{70. d. 12.} Pro fructu.

Da. ^{70. d. 13.} Mælo me Galatea petit, lasciva puella,

Et fugit ad salices, & se cupit ante videri.

Me. At mihi sese offert vltro meus ignis, Amyntas:

Notior vt iam sit canibus non ^{70. d. 14.} Delta nostris.

Da. Parta mea Veneri sunt munera: namq; notant ^{70. d. 15.} a fœda.

Ipse locum, æria quò congestere palumbes.

Me. ^{70. d. 16.} Quid potui, puero sylvestri ex arbore lecta ^{70. d. 17.} optima

Aurea mala decem misi, cras altera mittam.

Da. O quoties, & qua nobis Galatea locuta est!

Partem aliquam venti diuinum referatis ad aures.

Me. Quid prodest, quod me ipse animo nō spernis

Si, dū tu sectaris apros, ego rētia seruo? (Amyntas.)

Da. Phyllida mitte mihi (meus est natalis) Iola.

Cum faciam vitula pro frugibus, ipse venito. ^{70. d. 18.} postquam sacrificauero

Me. Phyllida amo ante alias: nam me discedere fleuit.

Et, longum formosæ vale, vale, inquit, Iola. (fleuit,

Da. Triste lupus stabulis, maturis frugibus imbres, ^{70. d. 19.} pluris imbet

Arboribus venti: nobis Amaryllidis ira.

Me. Dulce satus humor, ^{70. d. 20.} depulsis arbutus hœdis, a lacte remotis

Lenta salix fœto pecori: mihi solus Amyntas. ^{70. d. 21.} Respauit

Da. Pollio amat nostrā, quamuis sit rustica, Musā.

Pierides

^{gosa l'p} Pierides vitulam lectori pascite vestro.
^{quasi pueri} Me. Pollio et ipse facit noua carmina. pascite taurū,
^{quasi pueri} iam cornu petat, & pedibus qui spargat arenam.
 Da. Qui te Pollio amat, veniat quo te quod gaudet.
 Mella fluant illi, ferat & rubus asper animum.
^{prossimo} Me. Qui Bauū non odit, amet tua carmina Meui.
^{eta} Atq; idem iungat vulpes, & mulgeat hircos.
 Da. Qui legitis flores, & humi nascentia fraga,
 Frigidus, o pueri fugite hinc, latet anguis in herba.
 Me. Parcite oues nimium procedere. non bene ripa
^{vellus} Creditur: ipse aries etiam nunc vellera ficit.
^{N.} Da. Tityre pascentes a flumine reice capellas:
 Ipse, vbi tempus erit, omnes in fonte lauabo.
 Me. Cogite oues pueri: si lac praeceperit aestus,
 Ut nuper, frustra pressabimus vbera palmis.
 Da. Eheu quā pingui macer est mihi taurus in ar-
 Idem amor exitium est pecori, pecorisq; magistro.
 Me. His certē neq; amor caussa est, vix ovis habet:
 Nescio quis teneros oculus mihi fascinat agnos.
 Da. Dic, quib. in terris (et eris mihi magnus Apollo)
 Treis pateat celi spaciū non amplius vlnas.
 Me. Dic, quibus in terris inscripti nomina regum
 Nascantur flores: & Phyllida solus habeto.
 Pa. Non nostrum inter vos tantas componere lites.
 Et vitula tu dignus, & hic: & quisquis amores
 Aut metuet dulces, aut experietur amarus.
 Claudite iam riuos pueri, sat prata biberunt.

ECLOGA IIII. POLLIO.

Siceli-

Scilides Musa, paulo maiora canamus. ^{Sicilides} ^{Deleides} ^{mirica} ^{relectant}
 Non omnes arbusa iuuant, humilesq; ^{mirica} ^{relectant}
 Si canimus syluas, sylua sunt consule digna. ^{maquis hostes}
 Ultima Cumei venit iam carminis atas: ^{Ino Cusidius}
 Magnus ab integro seclorum nascitur ordo, ^{incipit tempus}
 Iam redit & ^{Virgo} ^{reducunt} Saturnia regna: ^{aureum secu-}
 Iam noua progenies caelo demittitur alto. ^{rum, vocabatur}
 Tu modo nascenti puero, quo ferrea primum
 Desinet, ac toto surget ^{gens aurea} mundo, ^{tempus aureum}
 Casta saue Lucina; tuus iam regnat Apollo. ^{Diana}
 Teq; adeo decus hoc aui, te consule inibit, ^{incipies}
 Pollio, & incipient magni procedere menses. ^{omnes erunt}
 Te duce, si qua manent sceleris vestigia nostri, ^{diuides}
 Irrita perpetua soluent formidine terras. ^{nullus erit malus}
 Ille deum vitam accipiet, diuisq; videbit ^{propter illos}
 Permixtos heros, & ipse videbitur illis: ^{sc. ut ille s. p. p. p. p.}
 Pacatumq; reget patrijs virtutibus orbem. ^{a pax}
 At tibi prima puer nullo munuscula cultu,
 Erranteis hederas passim cum haccare tellus, ^{fructus}
 Mistaq; ^{ridenti} ^{colocasia} fundet acantho. ^{quia semper florebat}
 Ipsa lacte domum referent distent a capella ^{abundantia lacte}
 Vbera: nec magnos metuent ^{exima} ^{armenta} leones.
 Ipsa tibi blandos fundent canabula flores, ^{arvies}
 Occidet & serpens, & fallax herba veneni ^{quo di scilione}
 Occidet: ^{Assyrium vulgo nascetur Amomum.} ^{cor nescit}
 At simul heroum laudes, & facta parentis
 Iam legere, & quae sit, poteris cognoscere, virtus:
 Molli paulatim ^{sauescet} ^{campus} ^{arvies}
 Incultusq; rubens pendebit sentibus vna,

Et dura

Et dura ^{deps.} quercus sudabunt roscida mella. ^{flagrant.}

Pauca tamen suberunt ^{parva} priscæ vestigia fraudis,

^{deus} Quæ tentare Tethyn ^{in altibus} ratibus, quæ cingere muris

Oppida, quæ inbeant telluri insindere sulcos. ^{fosse} ^{per nos}

^{maris} Alter erit tum Typhis, & altera quæ vehat Argo

Delectos heroas: erunt etiam altera bella,

Atq; iterum ad Troiam magnus mittetur Achilles.

Hinc ubi iam firmata virum te fecerit ætas, ^{postquam erit}

^{discedent} Cedet & ipse mari ^{vector} vector, nec nautica ^{pinus} pinus ^{arbor}

^{ex mare} Mutabit merces: omnis feret omnia tellus. ^{mutabitur}

^{in firmum} Non ^{fastosus} fastosus patietur humus, non vinea falcem:

Robustus quoq; iam tauris iuga soluet arator. ^{non plus} ^{habebit ut} ^{laborent}

^{mandaster} Nec varios discet mentiri lana colores:

^{represens} Ipse sed in pratis ^{arbes} arbes iam suauē rubenti

^{purpurea} Murice, iam croceo mutabit vellera luto:

^{color} Sponte sua sandix pascentes vestiet agnos.

Talia secla suis dixerunt currite fustis, ^{ut secula aurea} ^{quæ nos velleat}

Concordes stabili fatorum numine Parca. ^{dea}

^{accipe} Aggredere o magnos ^{aditus} (aderit iam tempus) honores,

^{occupa} Cara Deum soboles, magnum Iouis incrementum.

^{ut} Aspice ^{conuexo} nutantem pondere mundum, ^{ut seculo, nullo} ^{conspicere}

Terrasq; tractusq; maris, cælumq; profundum,

Aspice, venturo latentur vt omnia seculo.

^{ut} O mihi tam longè maneat pars vltima vite,

^{ego te bin.} Spiritus & quantum sat erit tua dicere facta. ^{Auguste}

Non me carminibus vincet nec Thracius Orpheus,

Nec Linus: huic mater quamuis, atq; huic pater

^{pater} Lino ^{Orphæ} Calliopea, Lino formosus Apollo. ^{(asit} ^{pro} ^{est}

Pan etiam Arcadia mecum si iudice ceter,

Pan

Pan etiam Arcadia dicat se iudice victum. *πῶλις*

Incipe parue puer risu cognoscere matrem:

Matri longa decem tulerunt fastidia menses.

Incipe parue puer: qui non risere parentes, *illi pueri in x. annis diebus quando parenti non erant presentibus*

Nec Deus hunc mensa, Dea nec dignata cubili est. *id est ut mensa cubili*

ECLOGA V. DAPHNIS.

Menalcas, Mopsus.

CUr non Mopse (boni quoniam convenimus ambo,
Tu calamos inflare leues, ego dicere versus)

Hic, Corylus mistas inter confedimus vlnos? *arbor*

Mo. Tu maior: tibi me est aquum parere Menalcas: *nam a partes tibi concedam*

Sive sub incertis, Zephyris motantibus, umbras, *id est in ventibus*

Sive antro potius succedimus. aspice, ut antrum

Sylvestris raris sparsit labrusca racemis. *us, Polus. vicia*

Me. Montibus in nostris solus tibi certat Amyntas.

Mo. Quid si idem certet Phæbii superare canendo? *Apollo.*

Me. Incipe Mopse prior, si quos aut Phyllidis ignes, *amores*

Aut Alconis habes laudes, aut iurgia Codri. *Rex et Thraciensis*

Incipe: pascentes servabit Tityrus hædos.

Mo. Immo hæc, in viridi nuper qua cortice sagi *vispera.*

Carmina descripsi, & modulans alterna notavi.

Experiar: tu deinde iubero certet Amyntas.

Me. Lenta salix quantum pallenti cecidit olivæ, *in seipsum*

Puniceis humilis quantum saluicæ rosetis: *arbor. Idem in seipsum*

Iudicio nostro tantum tibi cedit Amyntas.

Mo. Sed tu desine plura puer: successimus antro. *Sc. loqui*

Extinctum Nympha crudeli funore Daphnim. *Julio.*

Elebant

ego tibi cedo eruditione... tu, me superas.

^{in illis}
Flebant : vos coryli testes, & flumina Nymphis:

Cum complexa sui corpus mirabile nati,

Atq; deos, atq; astra vocat crudelia mater.

^{in pasco} Non vlli ^{omnesque} pastos illis egere diebus ^{abduxerunt} abduxerunt. ^{hic pastores}

^{is 3. vocat} Frigida Daphni ^{libis} boues ad flumina: nulla neg, amle

^{medice} Libavit quadrupes, nec graminis attigit herbam.

^{africanus} Daphni tuum Pænos etiam ingemuisse leones ^{regere} Sicarii.

Interitum, montesq; feri, sylvaq; loquuntur.

Daphnis & Armenias curru subiungere tygres ^{animal}

^{incipit} Instituit : Daphnis thiasos inducere Baccho,

Et folijs lentas intexere mollibus hastas.

Vitis vt arboribus decori est, vt vitibus vua,

Vt gregibus tauri, segetes vt pinguibus aruis :

Tu decus omne tuis, postquam te fata tulerunt,

^{Dea pastora} Ipsa Pales agros, atq; ipse reliquit Apollo.

Grandia sepe quibus mandauimus hordea sulcis, ^{in arvis}

Infelix lolium, & steriles dominantur auena. ^{inuis}

Pro molli viola, pro purpureo narcisso,

^{secreta} Carduus, & spinis surgit paliurus acutis, ^{in arboribus}

Spargite humum folijs : inducite fontibus umbras

Pastores : mandat fieri sibi talia Daphnis.

Et tumultum facite, & tumulto superaddite carnē.

Daphnis ego in syluis, hinc vsq; ad sidera notus,

Formosi pecoris custos, formosior ipse. ^{fui quam}

Me. Tale tuum carmen nobis diuine poëta,

Quale sopor fests in gramine, quale per astum

Dulcis aqua saliente sitim restringere riuo.

Nec calamis solum equiparas, sed voce magistrum.

Fortunate puer, tu nunc eris alter ab illo.

Nos tamen hac quocumq; modo tibi nostra vicissim
 Dicemus, Daphninq; tuum tollemus ad astra.
 Daphnin ad astra ferem? amavit nos quoq; Eaph-
 Mo. An quicquā nobis tali sit munere maius? <sup>(nis. nihil iucundius
duoq; mihi honoris)</sup>
 Et puer ipse fuit cantari dignus, & ista
 lampridem Stimicon laudavit carmina nobis. ^{peritus pastor}
 Me. Candidus insuetum miratur limen Olympi. ^(domitium. coelum)
 Sub pedibusq; videt nubes & sidera Daphnis. ^{caesar.}
 Ergo alacres ^{et felices} sylvas, & cetera rura voluptas, ^{omnes gaudere}
 Panaq; pastoresq; tenet, Dryadasq; puellas. ^{nymphas}
 Nec lupus insidias pecori, nec retia ceruis ^{imagine}
 Vlla dolum meditantur: amat bonus ocia Daphnis.
 Ipsi letitia voces ad sidera iactant
 Intonsi montes: ipse iam carmina rupes, ^{petra}
 Ipsa sonant arbuta; Deus, Deus ille, Menalca. ^{si est caesar}
 Sis bonus, o, felixq; tuus. en quattuor ^{arās} aras, ^{pono tibi in honorem}
 Ecce duas tibi Daphni, duasq; altaria Phoebō. ^{immortali}
 Pocula bina nouo spumantia lacte quotannis, repleta
 Craterasq; duos statuam tibi pinguis oliuæ:
 Et multo imprimis hilarans conuiuia Baccho,
 Ante focum, si frigus erit: si mæsis, in vmbra.
 Vna nouum fundam calathis Arusia nectar. ^{best. pecorum.} ^{insula ubi sunt}
 Cantabunt mihi Damætas, & Lyctius Aegon: ^{optima vinas}
 Saltantes Satyros imitabitur Alpheisbæus. ^{ad modū satyrorum}
 Hæc tibi semper erunt, & cū solennia vota ^{qui singulis annis}
 Reddemus Nymphis, & cū lustrabimus agros. ^{erunt}
 Dum iuga montis ^{aper.} aper, fluuios dum pisci amabit:
 Dumq; thymo pascuntur ^{apēs} apēs, dum rore cicada: ^{cibus}
 Semper honos, nomenq; tuum, laudesq; manebunt.

inflatum hesternio venas, ut semper, Baccho. ^{quo ad venas.}
 Serta procul tantum capiti delapsa iacebant: ^{capitis.} sentu, ^{capitis.}
 Et grauis ^{re magna} attrita pendebat cantabarus ansa. ^{re magna} frequenti potu,
 Aggressi (nam saepe senex spe carminis ambos ^{quod saepe usurpauit.}
 Luserat) iniquiunt ipsi ex vincula fertis. ^{se gellera.}
 Addit se sociam, timidusq; superuenit Aegle, ^{nypha}
 Aegle Naiadum pulcherrima: iamq; ^{vigilanti} videnti ^{nymphe, pannaque.}
 Sanguineis frontem moris, ^{moris} & tempora pingit. ^{nypha dea.}
 Ille dolum ridens, Quo vincula nectitis? inquit
 Soluite me pueri: satis est potuisse videri.
 Carmina, que vultis, cognoscite: carmina vobis, ^{se. erunt.}
 Huic aliud mercedis erit simul incipit ipse. ^{se. carmina sua canere.}
 Tum vero in numerum Faunosq; ^{secunda melum.} ferasq; ^{in.} videres ^{seos sylvestres.}
 Ludere: tum rigidas ^{duras} motare cacumina quercus. ^{movere.}
 Nec tantum Phaebo gaudet Parnasia rupes: ^{in monte parnaso.}
 Nec tantum ^{interfere.} Rhodope miratur & Ismarus Orpheus: ^{in monte parnaso.}
 Namq; canebat, uti magnum per inane coacta ^{nutriton Bacchi.}
 Semina terrarumq; animaq; ^{mitis} marisq; ^{re. clarus} fuissent,
 Et liquidi simul ignis: ut his exordia primis ^{seminis}
 Omnia, & ipse tener mundi congreguerit orbis. ^{conflatus fuerit.}
 Tum durare solum, & discludere ^{de. terra pontis.} Nerea pontis ^{terra. id est.}
 Coeperit, & rerum paulatim sumere formas:
 Iamq; notum terre stupeant lutescere Solem,
 Alius atq; cadant ^{sub latas} summotis nubibus imbres:
 Incipiant sylva cum primum surgere, cumq;
 Rara per ignotos errent animalia montes. ^{faguntur}
 Hinc lapides ^{afemina} Pyrrha iactos, Saturnia regna; ^{ganit. sonum qui}
 Cantabarusq; ^{in monte chusico} refert volucras, furtumq; ^{factus est primus deorum} Prometheus. ^{factus est.}
 Ha adungit, ^{in monte chusico} Hylam nauta quo fonte relictum, ^{in monte chusico}
 Cladibus ignem ^{in monte chusico} et solen dicit ^{in monte chusico}
 In terra et ^{in monte chusico} dedit hospes ^{in monte chusico}
 Quia antea ^{in monte chusico} habebant ^{in monte chusico}
 In monte chusico

Clamassent : vt littus, Hyla, Hyla, omne sonaret.
 Et fortunatam, si nunquam armenta fuissent,
 Pâsiphacem nunc solatur amore iuuenti.

tam graue
canit

fili p. d. r.

f. h. arum femi
narum

Ah virgo infelix, quæ te dementia cepit?
 Præcides implerunt falsis mugitibus agros:

At non tam turpes pecudum tamen vlla secuta est
 Contributus: quamuis collo timuisset aratrum,
 Et sæpe in leui quesisset cornua fronte.

f. p. asiph.
taurus
p. r. x. g.

Ah virgo infelix, tu nunc in montibus erras:

Ille latus niueum molli fultus hyacintho fultus aratrum.

Ilice sub nigra pallentes ruminat herbas: (phæ)

credentes

f. v. a.

erabunda bovis

Aut aliquâ in magno sequitur grege. Claudite nym

Dictæ, Nympha nemorum iam claudite saltus.

Si quæ sorte ferant oculis sese obuia nostris

Errabunda bouis vestigia. forsitan illum

Aut herba captum viridi, aut armenta secutum;

Perducant aliqua stabula, ad Corynna vacca.

Tum canit Hesperidum mutat am mala puellam.

muscu. non
ecinit

Tum Phaëthontidas musco circumdat amara canebat

Corticis, atq; solo proceras erigit alnos. vincta circumdata

Tum canit, errantem Permeßi ad flumina Gallum;

Aonias in montes vt duxerit vna sororum,

Vtq; viro Phæbi chorus assurrexerit omnis:

Pastor qui
ornatus erat
floritus

Vt Linus hæc illi diuino carmine pastor,

Floribus atq; apio crines ornatus amaro,

Dixerit: hos tibi dant calamos (en accipe) Musæ;

hesiodus

Aserao quos ante sent: quibus ille solebat

Cantando rigidas deducere montibus ornos. oerfu

Hic tibi Grynai nemoris dicatur origo:

Ne quis

Ne quis sit ^{apoc.} lucius, quo se plus iactet Apollo. (est,
 Quid loquar? aut Scyllam Nisi, quam fama secuta
 Candida succinctam latrantibus inguina monstria, ^{in quon-}
^{la} Dulichias vexasse rates, & gurgite in alto ^{partes p-}
 Ab timidos nautas canibus lacerasse marginis?
 Aut ut mutatos ^{apoc.} Terei narrauerit artus? ^{Teror}
 Quos illi Philomela dapes, quae dona pararit? coitaciba
 Quo cursu deserta petiuerit? & quibus ante ambulare vit
 Infelix sua tecta superuolita uerit alis?
 Omnia, quae Phæbo ^{apoc.} quondam meditante beatus
 Andijt Eurotas, iussitq; ediscere lauros, ^{meditantes}
 Ille canit: pulsa referunt ad sidera valles. ^{meretricum monent ut}
 Cogere donec oues stabulis, numerumq; referre colligere
 Iussit, & inuito processit vesp̄er Olympo.

ECLOGA VII.

Melibæus, Corydon, Thyrsis.

Fortè sub arguta confederat ilice Daphnis,
 Compulerantq; greges Corydon & Thyrsis in
 vnum:

Thyrsis oues, Corydon distentas lacte capellas. ^{Artophica}
 Ambo florentes at atibus, Arcades ambo:
 Et cantare pares, & respondere parati. ^{qui pari torquē estis}
 Huc mihi, dum teneras defendo a frigore myrtos, ^{uopia}
^{Vir} gregis ipse caper deerrauerat: atq; ego Daphnin
 Aspicio: ille ubi me contrā videt, Ocyus, inquit, cito.
 Huc ades ô Melibæe (caper tibi saluus & hœdi)
 Et, si quid cessare potes, requiesce sub vmbra.

Si qua tui Corydonis habet te cura, venito.
 Th. Immo ego Sardos videar tibi amarior herbusque & castior.
 Horridior rursus, proiecta vilior alga,
 Si mihi non hac lux toto iam longior anno est.
 Ite domum pasti, si quis pudor, ite iuveni.
 Co. Muscosi fontes, & somno mollior herba,
 Et quæ vos, rara viridis tegit arbutus umbra,
 Solstitium pecori defendite: iam venit aestas
 Torrida, iam læto turgent in palmitæ gemmæ.
 Th. Hic focus, & tæda pingues: hic plurimus ignis.
 Semper, & assidua postes fuligine nigri.
 Hic tantum Boreæ curamus frigora, quantum
 Aut numerum lupus, aut torrentia flumina ripas.
 Co. Stant & igniperi, & castaneæ hirsutæ:
 Strata iacent passim sua quæq; sub arbore pomæ:
 Omnia nunc rident, at si formosus Alexis
 Montibus his abeat, videas & flumina sicca.
 Th. Arret ager, vicio moriens sitit ævis herba:
 Liber pampineas invidit collibus umbras:
 Phyllidis aduentu nostræ nemus omne virebit,
 Iuppiter & læto descendet plurimus imbri.
 Co. Populus Alcideæ gratissima, vitis Iaccho:
 Formosa myrtus Veneri, sua laurea Phæbo:
 Phyllis amat corylos: illas dum Phyllis amabit,
 Nec myrtus vincet Corylos, nec laurea Phæbi.
 Th. Fraxinus in sylvis pulcherrima, pinus in hortis.
 Populus in fluviis, abies in montibus altis:
 Sæpius at si me Lycida formosæ reuistas, venias
 Fraxinus in sylvis cedit tibi, pinus in hortis.

Me, vince hæte

Hæte

C 4

*ad hoc vniuersum
eos de hys
ad hoc vniuersum*
Hec memini, et victum frustra contendere Thyrsim;
Ex illo Corydon, Corydon est tempore nobis.

ECLOGA VIII. PHAR-
MACEVTRIA.

Damon, Alpheſibceus.

*argolus
seu
virens*
PAstorum musam, Damonis & Alpheſibcei,
Immemor herbarum quos est mirata iuuenta
Certantes, quorum stupefacta carmine lynces, *animal
bene totum
calos habet*
Et mutata suos requierunt sumina cursus:
Damonis musam dicemus, & Alpheſibcei.
*se. fauer
Caj. de cedas
prater
vigare huius*
Tu mihi, seu magni superas iam saxa Timaui, fluvius
Sive oram Illyrici legis aquoris: en erit vnquam
ille dies, mihi cum liceat tua dicere facta?
*scriptoris
monimentis
signabo*
En erit, vt liceat totum mihi ferre per orbem,
Sola Sophocleo tua carmina digna cothurno? *Scriptor
Tragico*
si capiam
A te principium, tibi desinet. accipe iussis
Carmina, cepta tuis, atq; hanc sine tempora circū
Inter victrices hederam tibi serpere lauros. *imponere*
Frigida vix cælo noctis decesserat vmbra,
Cum ros in tenera pecori gratissimus herba est:
feres.
Incumbens tereti Damon sic cepit oliuæ. *si. ianere*
uualens
Da. Nascere, præq; diem veniens age Lucifer almi:
Coniugis indigno Nise deceptus amore *amica coniunx*
Dum queror, & diuos (quanquam nil testibus illis
Profeci) extrema moriens tamen alloquor hora.
Bucolicus
Incipe *mens in arca dia* Menalios mecum mea tibia versus.
sonorum
Menalus argutumq; nemus, pinosq; loquentes
Semper

Semper habet: semper pastorum ille audit amores,

Panaq³, qui primus calamos non passus inertes.

Incipe Menalios mecum mea tibia versus.

Mopso Nisa datur: quid non speremus amantes? ^{timeamus.}

Iungentur iam gryphes equis, quoq³, sequenti <sup>o p^{er} f. m^{os}. arisad^u.
co n^o a^{lo}.</sup>

Cum canibus timidi venient ad pocula dama. ^{dama. Sogn³.}

Mopse nouas incide ^{fax, u^l} faces: tibi ducitur vxor. ^{no p^{er} f. m^{os}.}

Sparge marite nuces: tibi deserit Hesperus Oetam. ^{no p^{er} f. m^{os}.}

Incipe Menalios mecum mea tibia versus.

O digno coniuncta viro, dum despicias omnes, ^{contemn^{is}.}

Dumq³, tibi est odio mea fistula, dumq³, capella,

Hirsutumq³, supercilium, ^{con}prothissaq³, barba: peidi uel ^{prolix³}

Nec curare deum credis mortalia quenquam.

Incipe Menalios mecum mea tibia versus.

Sepibus in nostris paruam te roscida mala qua haerent senes.

(Dux ego vester eram) vidi cum matre legentem. ^{colligant³}

Alter ab vndecimo tum me iam ceperat annus: ^{q^uis t^um p^{er} f. m^{os}.}

Iam fragiles poteram à terra contingere ramosi et nongere.

Vt vidi, ut perij, ut me malus abstulit error. ^{q^ua mal^us erraui.}

Incipe Menalios mecum mea tibia versus.

Nunc scio quid sit amor: duris in cotibus illum ^{si. Deum.}

Ismarus, aut Rhodope, aut extremi Garamantes, ^{generant³}

Nec nostri generis puerum, nec sanguinis edunt. <sup>non habet in
manitatem.</sup>

Incipe Menalios mecum mea tibia versus.

Scelus amor docuit natorum sanguine matrem

Commaculare manus: crudelis tu quoq³, mater:

Crudelis mater magis, an puer improbus ille? ^{Deus amoris.}

Improbus ille puer: crudelis tu quoq³, mater.

Incipe Menalios mecum mea tibia versus.

^{nunc time} Nunc & oues vltro fugiat lupus: ^{punica} aurea dura,
^{vis ab omni} Mala ferant quercus: narcisso floreat alnus: ^{hec etiam est}

^{extus} Pingua corticibus sudent electra ^{myrica} myrica: ^{quod superius}

Certent & cygnus ^{inquit} vultu: sit Tityrus Orpheus: ^{sextus}

^{qui erat} Orpheus in syluis, inter delphinas ^{in Gargis} Arion,

^{in syl-} Incipe Menalios mecum mea tibia versus,

^{omnia vni} Omnia vel medium fiant mare: viuere sylua.

^{emerge} ^{memoria} Præcepit aerij specula de montis in vndas ^{altissimis}

Deferat: extremum hoc munus morientis habeto,

Desine Menalios, iam desine tibia versus.

Hæc Damon vos, quæ responderit Alphefibeus,

Dicite Pierides. Non omnia possumus omnes. ^{sc. memoria}

^{refer} Al. Effer aquam, & molli cinge hæc altaria ^{vestinere} vitta, ^{corona}

^{incense} Verbenasq; adeo pingues, & ^{mascula} thura, ^{ex floribus}

^{facia periculum} Coniugis vt magicis sanos auertere sacris

Experiar sensus: nihil hîc nisi carmina desunt.

Ducite ab vrbe domū, mea carmina, ducite Daph-

^{vastina} ^{tertia} Carmina vel cælo possunt deducere lunam: ^{quin}

Carminibus Circe socios mutauit ^{Ulysses} Vlyssæi: ^{mulier vestigia}

Frigidus in pratis captando rumpitur anguis.

Ducite ab vrbe domū, mea carmina, ducite Daph-

^{tertia} Terna tibi hæc primum triplici diuersa colore ^{quin}

^{decima} Licia circundo: terq; hæc altaria circum

^{imago} Effigiem duco. Numero Deus impare gaudet. ^{terrarius}

Ducite ab vrbe domū, mea carmina, ducite Daph-

^{tertia} Necte tribus nodis ternos ^{Amarylli} Amarylli ^{ligula} colores: ^{quin}

^{verus, appo-} Necte Amarylli modo: & ^{Veneris} Veneris, dic, vincula necto.

^{id est, nuptis} Ducite ab vrbe domū, mea carmina, ducite Daph-

Lumus vt hic durefcit, & hæc vt cera liquefcit ^{quin}

Vno eodemq; igni: sic nostro Daphnis amore.

Spargemolam, & fragiles incēde bitumine lauros. ^{pro fari-} ^{na.}

Daphnis me malus vrit: ego hāc in Daphnide lauru. ^{se. incedit} ^{incedit}

Ducite ab vrbe domū, mea carmina, ducite Daph-

^{Si tenet} ^{et} Talis amor Daphnin, qualis, cū sessa iuuentū ^{(nim. laus.}

Per nemora, atq; altos querendo lucula lūcos, ^{iuuenis}

Propter aquae riuum viridi procumbit in herba ^{incedit}

^{pro} ^{proprio} Perdita, nec se meminuit decedere nocti. ^{haec natescunt}

Talis amor teneat: nec sit mihi cura mederi.

Ducite ab vrbe domū, mea carmina, ducite Daph-

Has olim exuias mihi perfidus ille reliquit, ^{(nim. Daphnin}

Pignora cara sui: quae nunc ego limine in ipso ^{mandare aliq}

Terra tibi ^{mandare} ^{tertia} ^{mandare} debent hac pignora Daphnin. ^{tertia}

Ducite ab vrbe domū, mea carmina, ducite Daph- ^{sepelire}

Has herbas, atq; hac pōto mihi lecta venena, ^{(nim. regū Asiae}

Ipse dedit Mæris: nascuntur plurima Ponto. ^{cantator optimus}

Hu ego saepe lupum fieri, & se condere syluis ^{abfunderit}

Mærin, saepe animas imis exire sepulcris, ^{ex profundis}

Atq; satas aliū vidi traducere messes. ^{in alio loco}

Ducite ab vrbe domū, mea carmina, ducite Daph-

Per cineres Amarylli foras, riuoq; fluenti, ^{(nim.}

Transq; caput iace: ne respexeris. hu ego Daphnin ^{in istis pro,}

Aggrediar: nihil ille deos, nil carmina curat. ^{transjice.}

Ducite ab vrbe domū, mea carmina, ducite Daph-

Aspice, corripuit tremulis altaria flammis ^{(nim. o mea aui}

Sponte sua (dum ferre moror) cinis ipse: bonum sit.

Nescio quid certe est: & Hylax in limine latrat. ^{canis}

Credimus? an qui amant, ipsi sibi somnia fingunt? ^{se. an creda quod}

^{se. in} Parcite, ab vrbe venit, ia parcite carmina, Daphnis. ^{venit Daph}

E C L O G A IX. M O E R I S.

Lycidas, Mœris.

pro intro
peragrima **Q**uò te Mœri pedes? an (quò via ducit) in vr-
der agressa *peragrima* *der agressa* Mœ. O Lycida, viui peruenimus, aduē a nostri
reuerſa *reuerſa* (Quod nunquam veriti sumus) vt possessor agelli ab agen-
reuerſa *reuerſa* Diceret: hæc mea sunt, veteres migrate coloni.
aperſa *aperſa* Nunc victi, tristes: (quoniam fors omnia versat) eveni-
aperſa *aperſa* Hos illi (quod nec bene vertat) mittimus hædos.
aperſa *aperſa* Ly. Certē equidē audieram: quā se subducere colles
aperſa *aperſa* Incipiunt, molliq; iugum demittere cliuo,
aperſa *aperſa* Vsq; ad aquam, et veteris iā fracta cacumina fagi,
aperſa *aperſa* Omnia carminibus vestrum seruasse Menalcam.
aperſa *aperſa* Mœ. Audieras, & fama fuit: sed carmina tantum
aperſa *aperſa* Nostra valent, Lycida, tela inter Martia, quantum
aperſa *aperſa* Chaonias dicunt aquila veniente columbas.
aperſa *aperſa* Quod nisi me quacung; nouas incidere lites se. ratione
aperſa *aperſa* Antē sinistra canta monuisset ab ilice cornix:
aperſa *aperſa* Nec tuus hic Mœris, nec viueret ipse Menalcas.
aperſa *aperſa* Ly. Heu cadit in quenquam tantum scelus? heu tua
aperſa *aperſa* Pene simul tecum solatia rapta Menalca! (nobis
aperſa *aperſa* Quis caneret nymphas? quis humū florentib. herbis
aperſa *aperſa* Spargeret? aut viridi fontes induceret vmbra? caneret
aperſa *aperſa* Vel qua sublegi tacitus tibi carmina nuper, abstuli. sub-
aperſa *aperſa* Cum te ad delicias ferres Amaryllida nostras.
aperſa *aperſa* Tityre, dum redeo (brevis est via) pasce capellas:
aperſa *aperſa* Et potum pastas age Tityre, & inter agendum
aperſa *aperſa* Occursare capro (cornu ferit ille) caueto.

Mœ.

Ma. Immo hæc, quæ Varo nec diu perfecta canebat. ^{na} ^{an archæus dicitur} ^{an archæus dicitur} ^{an archæus dicitur}

Vare tuum nomen (superet modo Mantua nobis, ^{negotia et} ^{rebus}

Mantua va misera ninium vicina Cremona)

Cantantes sublimē ferent ad sidera cygni. ^{in gula} ^{terus armis} ^{re} ^{in sublime}

Ly. Sic tua Cythereas fugiant examina taxos: ad arbores ^{in gula} ^{terus armis} ^{re} ^{in sublime}

Sic cythiso pasta distendent vbera vacca. ^{in gula} ^{terus armis} ^{re} ^{in sublime}

Incipe, si quid habes: & me fecere poetam ^{Si carminum}

Pierides: sunt & mihi carmina: me quoque dicunt

Vatem pastores: sed non ego credulus illis ^{non credo}

Nam neque adhuc Varo videor, nec dicere Cithara ^{ut magna sunt ab illis} ^{poeta eximius}

Digna: sed argutos inter strepere anser olores. ^{in gula} ^{terus armis} ^{re} ^{in sublime}

Ma. Id quidē ago, & tacitus Lycida mecū ipse ^{in gula} ^{terus armis} ^{re} ^{in sublime}

Si valeā meminisse: neque est ignobile carmen. ^{in gula} ^{terus armis} ^{re} ^{in sublime}

Huc ades o Galatea: quis est nam tuus in vndis? ^{in gula} ^{terus armis} ^{re} ^{in sublime}

Hic ver purpureum: varios hic flumina circum ^{in gula} ^{terus armis} ^{re} ^{in sublime}

Fundit humus flores: hic candida populus antro ^{in gula} ^{terus armis} ^{re} ^{in sublime}

Imminet, & lenta texant umbracula vites. ^{in gula} ^{terus armis} ^{re} ^{in sublime}

Huc ades: insani feriant sine littora fluctus. ^{in gula} ^{terus armis} ^{re} ^{in sublime}

Quid? quæ te pura solum sub nocte canentem? ^{in gula} ^{terus armis} ^{re} ^{in sublime}

Audieram? numeros memini, si verba tenerem. ^{in gula} ^{terus armis} ^{re} ^{in sublime}

Me. Daphni, quid antiquos signorū suspiciis ortus? ^{in gula} ^{terus armis} ^{re} ^{in sublime}

Ecce, Dionæi processit Caesaris astrum: mater ^{in gula} ^{terus armis} ^{re} ^{in sublime}

Astrum, quo segetes gauderent frugibus, & quo ut ^{in gula} ^{terus armis} ^{re} ^{in sublime}

Duceret apricis in collibus vna colorem. ^{in gula} ^{terus armis} ^{re} ^{in sublime}

Insere Daphni pyros: carpent tua poma nepotes. ^{in gula} ^{terus armis} ^{re} ^{in sublime}

Omnia fert etas, animum quoque sæpe ego longos pro auspice ^{in gula} ^{terus armis} ^{re} ^{in sublime}

Cantando puerum memini me condere soles. ^{in gula} ^{terus armis} ^{re} ^{in sublime}

Nunc oblita mihi tot carmina: vox quoque Marini ^{in gula} ^{terus armis} ^{re} ^{in sublime}

Iam fugit ipsa: lupi Marini videre priores. ^{in gula} ^{terus armis} ^{re} ^{in sublime}

Sed

Sed tamen ista satis referet tibi saepe Menalcas.
 Ly. Caussando nostros in longum ducis amores: ^{auger doli}
 Et nunc omne tibi stratum silet ^{pro mari} aquor. & omnes ^{denum 200}
 (Aspice) ventosi ceciderunt murmuris aura. ^{etiam ventos}
 Hinc adeo ^{ad huc dimittitur via} media est nobis via. namq; sepulchrum
 Incipit apparere Bianoris: hic, vbi densas ^{vin quidam}
 Agricole stringunt frondes, hic Mœri canamus. ^{decepi}
 Hic hœdos deponere: tamen veniemus in urbem:
 Aut, si, nox pluuiam ne colligat antè, veremur,
 Cantantes licet ^{lumen} vsq; minus via lædet) eamus. de fatigabit.
 Cantantes vt eamus, ego hoc te fasce leuabo. ^{onus.}
 Menela. Mœ. Desine plura puer: & quod nunc instat, agamus: ^{scilicet}
 Carmina tum melius, cum venerit ipse, canemus. ^{uirgil.}

ECLOGA X. GALLVS.

^{nympha} ^{permittit}
 Extremū hunc Arethusa mihi concede laborem.
^{amicus vir} ^{galli.} Pauca meo Gallo, sed qua legat ipsa Lycoris, ^{non ita}
 Carmina sunt dicenda. negat quis carmina Gallo? ^{hic}
 Sic tibi, cum fluctus subter labere Sicanos, ^{maris hinc d' hinc}
^{maior nympha} ^{filia creant} Doris amara suam non intermisceat vndam: ^{maior nympha}
^{pro ista mari} ^{na permit} Incipe, sollicitos Galli dicamus amores.
 Dum tenera ^{maior nympha} attendent sine virgulta capella. ^{concedent}
 Non canimus surda: respondent omnia silua.
 Qua nemora, aut qui vos saltus habuere puella. ^{maior nympha}
 Naiades, indigno cum Gallus amore periret? ^{maior nympha}
^{maior nympha} ^{maior nympha} Nam neq; Parnasi vobis ^{maior nympha} iuga, nam neq; Pindi
^{maior nympha} ^{maior nympha} Vlla moram fecere, neq; Aonia Aganippe. ^{maior nympha}
^{gallum} Illum etiam lauri, etiam fletuere myricis ^{maior nympha}
 Pmifer

quifert pino.

Pinifer illum, etiam sola sub rupe iacentem
 Menalus, & ^{trigidi} gelidi ^{monti} stenerunt saxa Lycæi. ^{ve. reflexerunt}
 Stant & oues circum, nostri nec pœnit illas: ^{non pœnit nos}
 Nec te pœniteat pecoris diuine poetæ. ^{exelens}
 Et formosus oues ad flumina ^{enipit} patit Adonis. ^{quid}
 Venit & ^{quid} Opilio: tardi ^{quid} venere ^{quid} pibulci: ^{pastor ovium.}
^{pastor} Vuidus hyberna venit de glande Menalcas. ^{pastor}
 Omnes, vnde amor iste, rogant, tibi venit Apollo.
 Calle quid insanis? inquit: tua cura, Lycoris
 Perq; nives alium, perq; horrida castra secuta est.
 Venit & ^{agresti} capitis Sylvanus honore, ^{montis}
 Florentes ^{seculis} sepulas, & ^{montis} grandia lilia quassans. ^{pastor ovium.}
 Pan Deus Arcadia venit, quem vidimus ipsi
 Sanguineis ^{seculis} ^{montis} ebulli bacis, ^{montis} minioq; rubentem. ^{frutex. rubius co-}
 Ecquis erit modus? inquit: amor non talia curat.
 Nec lacrymis crudelis amor, nec gramina riuus,
 Nec cythiso saturantur apes, nec fronde capella.
 Tristis at ille tamen, cantabitis Arcades, inquit, ^{ve. gallus.}
 Montibus hæc vestris: soli cantare periti. ^{ve. candida.}
 Arcades. ô mihi tum quàm molliter ossa quiescant, ^{ve. candida.}
 Vestra meos olim si fistula dicat amores. ^{ve. candida.}
 Atq; vtinam ex vobis vnus, vestrig; fuisset.
 Aut custos gregis, aut matura vinitor vna. ^{ve. candida.}
 Certè, siue mihi Phyllis, siue esset Amyntas, virgo
 Seu quicunq; furor (quid tunc si ^{ve. candida.} fuscus Amyntas, ^{ve. candida.}
 Et nigra ^{ve. candida.} viole sunt, & ^{ve. candida.} vaccinia nigra) flores.
 Mecum inter salices lenta sub vite iaceret:
 Serta mihi Phyllis legeret, cantaret Amyntas. ^{ve. candida.}
 Hic gelidi fontes, hic mollia prata, Lycori:

Hic

^{feru va a no}
^{capit uo mitor}
^{aus so h'epos}
^{long suu p'u.}
 Hic nemus : hic ipso tecum consumerer auro.
 Nunc insanus amor duri me Martis in armis,
 Tela inter media, atq; aduersos detinet hostes.
 Tu procul à patria (nec sit mihi credere) tantum,
^{altissimi}
^{montes}
 Alpibus ab dura nives, & frigora Rheni
 Me sine sola vides. ab te ne frigora ledant,
 Ah tibi ne teneris glacies secet aspera plantas.
 Ibo, & Chalcidico quæ sunt mihi condita versu
^{per natos}
^{nomi sculta}
^{decreari}
 Carmina, pastoris Siculi modulabor auena. ^{conam}
 Certum est in syluis, inter spelæa serarum
 Malle pati, tenerisq; meos incidere amores ^{parisq;}
 Arboribus : crescent illæ, crescetis amores.
^{pro mixte}
 Interea mistis lustrabo Menala nymphis,
 Aut acres venabor apros : non me vlla vetabunt
 Frigora Parthenios canibus circundare saltus.
 Iam mihi per rupes videor, lucusq; sonanteis
^{re folio}
^{noxi}
 Ire : libet Partho torquere Cydonia cornu ^{credetis}
 Spicula : tanquam hæc sit nostri medicina furoris.
 Aut Deus ille hialis hominum mitescere discat.
^{nympha}
 Iam neq; Hamadryades rursus, nec carmina nobis
 Ipsa placent : ipse rursus concedite sylua. ^{valere}
 Non illum nostri possunt mutare labores :
 Nec, si fligribus medijs Hebrumq; bibamus,
^{thracia}
^{Bachus}
 Sithoniasq; nives hyemis subeamus aquose : ^{ingrediamur}
 Nec, si cum moriens alta liber aret in vltro,
 Aethiopum versemus oves sub fidere Cancræ.
 Omnia vincit amor : & nos cedamus amori.
^{musa}
^{quæq;}
^{pro capistro}
 Hæc sat erit, Diua, vestrum cecisse poetam,
 Dum sedet, & gracili fuscillam texat hibisco. ^{species malva}
 Pieri-

Pierides: vos hac facietis ^{laudatis} maxima Gallo:
 Gallo, cuius amor tantum mihi crescit in horas, ^{in principis veris.} singulis horis,
 Quantum vere nouo viridis se subijcit ^{arbor.} alnus. erigit. crescit.
 Surgamus: solet esse grauis cantantibus vmbra. ^{leuatur} molesta
 Iuniperi grauis vmbra: nocent & frugibus vmbrae.
 Ite domum ^{prosequitur} satura, venit hesperus, ite capella. ^{laudatis} ^{estis.}

P. VIRGILII BVCOL.
 FINIS.

D

P. VIR-

